

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1968-1969.

17 DECEMBER 1968.

Voorstel van wet houdende toerekening van de militaire en patriottische diensten op de loopbaan, de wedde en het pensioen van de beampten van de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen.

TOELICHTING

MIJNE HEREN,

Blijkens de wetten van 28 mei 1884 en 24 juni 1885 tot oprichting van de N.M.V.B. vormt de Nationale Maatschappij een vereniging van openbare besturen: staat, provincies en gemeenten, met het oog op het beheer van een openbare dienst.

De wetgever heeft trouwens in 1926 ruimschoots gebruik gemaakt van de aan de wet van 24 juni 1885 toegevoegde statuten van de N.M.V.B. bij het opmaken van de statuten van de N.M.B.S., een zustermaatschappij ter zake van het openbaar vervoer op Belgisch grondgebied.

De wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, bepaalt dat alle parastatale instellingen, waaronder de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen, onderworpen zijn aan de controle van de Staat, die wordt uitgeoefend door bemiddeling van regeringscommissarissen. Dezen worden aangewezen door de Ministers onder wie de instellingen ressorteren en die in laatste instantie verantwoordelijk blijven voor de instellingen waarop zij controle dienen te houden. De genoemde wet deelt de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen, evenals de Nationale Maatschappij van Belgische spoorwegen, in bij de categorie C van de parastatale instellingen.

Het valt dus niet te ontkennen dat het personeel van de N.M.V.B., evenals dat van de N.M.B.S. parastataal personeel is.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1968-1969.

17 DECEMBRE 1968.

Proposition de loi accordant aux agents de la Société Nationale des Chemins de fer Vicinaux, une valorisation des services militaires et patriotiques dans la carrière, le calcul du traitement et de la pension.

DEVELOPPEMENTS

MESSIEURS,

Les lois du 28 mai 1884 et du 24 juin 1885 créant la S.N.C.V. font apparaître que la Société Nationale constitue une association des pouvoirs publics: Etat, provinces et communes, en vue d'assurer la gestion d'un service public.

Les statuts de la S.N.C.V. annexés à la loi du 24 juin 1885 furent d'ailleurs largement utilisés par le législateur lors de l'établissement en 1926 des statuts de la S.N.C.B., société consœur en matière de transports publics sur le territoire national.

La loi du 16 mars 1954, relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public, prévoit que tous les organismes parastataux, dont la Société Nationale des Chemins de fer Vicinaux, sont soumis au contrôle de l'Etat à l'intervention de commissaires du gouvernement désignés par les Ministres dont les organismes dépendent et qui restent finalement responsables des organismes dont ils ont à assumer le contrôle. Ladite loi classe la Société Nationale des Chemins de fer Vicinaux, tout comme la Société Nationale des Chemins de Fer Belges, dans la catégorie C des organismes parastataux.

Il serait donc vain de nier que, tout comme le personnel de la S.N.C.B., celui de la S.N.C.V. est un personnel parastatal.

Artikel 39 van de statuten van de N.M.V.B., toegevoegd door de wet van 20 juli 1927, belast de Nationale Paritaire Commissie onder meer met het opmaken van het personeelsstatuut binnen een jaar na de afkondiging van de wet.

Op 24 december 1927 begon de Nationale Paritaire Commissie aan de voornaamste taak die haar was opgedragen: de voorbereiding van het personeelsstatuut.

Tijdens de vergadering legde de heer Léon Jacobs, directeur-generaal, de volgende verklaring af:

« Het personeel van het hoofdbestuur heeft zijn statuut en weddeschaal; het op te maken statuut heeft slechts betrekking op het exploitatiepersoneel. Daarnaast kan het laatstgenoemde personeel niet onmiddellijk op gelijke voet worden gesteld met dat van het Hoofdbestuur, aangezien het bij de aanwerving niet onderworpen was aan dezelfde regels als die welke gelden bij het Hoofdbestuur. Misschien kan later wel meer gelijkheid worden bereikt, mits de wijze van aanwerving eenvormig wordt gemaakt en in de exploitatie personeelsleden van het Hoofdbestuur in dienst worden genomen. »

Wat de weddetrekkenden betreft, wordt thans voldaan aan deze beide voorwaarden.

Naar aanleiding van een geschil tussen de N.M.V.B. en de R.M.Z., heeft de Maatschappij in 1952 haar organiek reglement, dat het statuut van het personeel van het Hoofdbestuur vormt, aan de rechtbank moeten voorleggen.

Dit document kan niet betwist worden en het is duidelijk dat het de overheidsorganen, belast met het opmaken van het definitief statuut van het personeel van de N.M.V.B., als leidraad moet dienen.

Wat het statuut van het personeel van de bij de wet van 16 maart 1954 bedoelde instellingen betreft, bepaalt artikel 11 van het koninklijk besluit van 18 december 1957, hetwelk kracht van wet heeft, dat de Koning het kader en het statuut van het personeel van alle in artikel 1 van de wet genoemde parastatale instellingen vaststelt. Dit betekent dat het personeel van de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen, ter uitvoering van de door het besluit van 18 december 1957 gecoördineerde wet van 16 maart 1954, geacht moet worden onder de statutaire regeling te vallen.

Nu zijn er op dit ogenblik twee verschillende categorieën van personeelsleden:

1. Het vóór 9 november 1948 vast benoemde personeel van het Hoofdbestuur wordt geacht vaste betrekkingen te bekleden en geniet, uit dien hoofde, de voordelen toegekend bij de koninklijke besluiten van 22 april 1952 (anciënniteitsbijslagen) en van 15 april 1965 (weddebijslagen), indien het voldoet aan de in die besluiten gestelde voorwaarden, alsook de verdubbeling van de duur van de dienst in oorlogstijd voor de berekening van het rustpensioen.

2. Het overige personeel van het Hoofdbestuur en dat van de groepen is verbonden door een arbeids-

L'article 39 des statuts de la S.N.C.V., ajouté par la loi du 20 juillet 1927, donne notamment comme mission à la Commission Paritaire Nationale d'établir le statut du personnel dans l'année de la promulgation de la loi.

La Commission Paritaire Nationale, réunie le 24 décembre 1927, aborda l'examen de la principale mission qui lui était conférée: l'établissement du statut du personnel.

Au cours de cette réunion, M. Léon Jacobs, Directeur Général, fit la déclaration suivante:

« Le personnel de l'Administration Centrale a son statut et son barème; le statut à établir ne vise que le personnel des exploitations; d'autre part, celui-ci ne peut être mis immédiatement sur le même pied que celui de l'Administration Centrale, étant donné que le personnel des exploitations n'a pas été soumis aux mêmes règles de recrutement que celles en vigueur à l'Administration Centrale. Peut-être sera-t-il possible, dans l'avenir, d'espérer un rapprochement, à condition d'uniformiser le mode de recrutement et si l'on recrute dans l'exploitation des agents pour l'Administration Centrale. »

Actuellement en ce qui concerne les appointés, ces deux conditions sont parfaitement remplies.

A l'occasion du litige qui opposa la S.N.C.V. à l'O.N.S.S., la Société fut appelée en 1952 à soumettre au Tribunal le règlement organique constituant le statut du personnel de l'Administration Centrale.

Ce document ne peut être contesté et il est clair qu'il doit inspirer les autorités chargées d'établir le statut définitif du personnel de la S.N.C.V.

Pour ce qui regarde le statut du personnel des organismes visés par la loi du 16 mars 1954, l'article 11 de l'arrêté royal du 18 décembre 1957, ayant force de loi, stipule que le Roi fixe le cadre et le statut du personnel de tous les organismes parastataux visés à l'article 1er de la loi, ce qui implique que la Société Nationale des Chemins de fer Vicinaux se doit, en application de la loi du 16 mars 1954, coordonnée par l'arrêté du 18 décembre 1957, de considérer tout son personnel comme bénéficiant du régime statutaire.

Or, actuellement encore, il existe deux catégories distinctes d'agents:

1. Les agents de l'Administration centrale nommés à titre définitif avant le 9 novembre 1948 sont considérés comme occupant des emplois permanents et bénéficient, de ce chef, des avantages prévus par les arrêtés royaux des 22 avril 1952 (bonifications d'ancienneté) et 15 avril 1965 (bonifications de traitement) s'ils réunissent les conditions fixées par ces arrêtés, ainsi que du doublement de la durée des services de guerre dans le calcul de la pension de retraite.

2. Les autres agents de l'Administration centrale et ceux des groupes sont liés par un contrat d'emploi ou

overeenkomst voor arbeiders of voor bedienden en geniet in beginsel niet de aan het rijksperoneel toegekende bijzondere voordelen.

Wij zijn van oordeel dat het definitief statuut van het personeel van de N.M.V.B. al het personeel zonder onderscheid moet omvatten, onverschillig of dit behoort tot het Hoofdbestuur dan wel tot de exploitatiegroepen, met uitsluiting van het begrip loontrekende. Overigens heeft dat personeel recht op een pensioenstelsel waarbij het ten minste de aan het rijksperoneel toegekende voordelen geniet, onverminderd de verkregen rechten van het personeel van alle categorieën van de N.M.V.B. :

Voor de personeelsleden van de N.M.V.B. die politiek gevangene of krijgsgevangene geweest zijn, vragen wij dezelfde voordelen als die welke zijn toegekend aan hun gewezen medegevangenen, die tot het rijksperoneel, het onderwijzend personeel, provincie- en gemeentepersoneel, enz. behoren, ongeacht of zij vóór of na de oorlog in dienst zijn getreden.

E. VANTHILT.

..

VOORSTEL VAN WET

ENIG ARTIKEL.

Voor de personeelsleden van de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen, krijgsgevangenen of politieke gevangenen, wordt de loopbaan, de berekening van hun wedde en van hun pensioen, onverschillig of zij vóór of na de oorlog 1940-1945 in dienst zijn getreden, geregeld als volgt :

« De duur van aanwezigheid onder de wapens tussen 10 mei 1940 en 8 mei 1945 telt enkel voor anciënniteit in de loopbaan en de berekening van de wedde en dubbel voor de berekening van het pensioen. »

E. VANTHILT.
L. VAN RAEMDONCK.
G. BEAUDUIN.
J. GILLET.
Ch. BAILLY.
A. SNYERS D'ATTENHOVEN.

de travail et ne bénéficient pas, en principe, des avantages spéciaux réservés aux agents de l'Etat.

Nous estimons que le statut définitif du personnel de la S.N.C.V. doit englober indistinctement tout le personnel, que celui-ci appartienne à l'Administration centrale ou aux groupes d'exploitation, en éliminant la notion de salarié et, par ailleurs, que ce personnel a droit à un régime de pension lui accordant au moins les avantages réservés au personnel de l'Etat, tout en sauvegardant les droits acquis des agents de toutes catégories de la S.N.C.V.

Pour les prisonniers politiques et les prisonniers de guerre, agents de la S.N.C.V., nous demandons qu'ils bénéficient des mêmes avantages que ceux accordés à leurs anciens compagnons de captivité, agents de l'Etat, membres du personnel enseignant, agents des provinces et des communes, etc., qu'ils soient entrés en service avant ou après la guerre.

..

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE UNIQUE.

Les prisonniers politiques et les prisonniers de guerre, agents de la Société Nationale des Chemins de fer Vicinaux, qu'ils soient entrés en service avant ou après la guerre 1940-1945, verront leur carrière, le calcul de leur traitement et celui de leur pension, réglés comme suit :

« Le temps de présence sous les drapeaux entre le 10 mai 1940 et le 8 mai 1945, sera compté simple dans la carrière en matière d'ancienneté et de calcul du traitement et double pour le calcul de la pension. »